

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 24113-05-19 ה"א נ' איילון חברה לביטוח

בפני כבוד השופט, סגן הנשיא אמיר דהאן

תובעים ה"א ע"י ב"כ עוה"ד רוזנבלט ממושרד עו"ד שינדלר

נגד

נתבעים איילון חברה לביטוח ע"י ב"כ עוה"ד מאיה כהן

פסק דין

1 זוהי תביעת התובעת ה"א ילידת 1988 לפיצויים בגין תאונת דרכים.

2 קורות ההליך

3 1. ביום 1.03.2017 נפגעה התובעת בתאונת דרכים – התאונה אירעה כאשר החלה התובעת
4 לחצות את מעבר החציה, אז פגע בה רכב ועלה על רגלה (להלן: "התאונה").

5 2. התובעת טענה לפגיעה נוירולוגית ופסיכיאטרית. בית המשפט מינה מומחים מטעמו, ד"ר
6 חנוך אלרן – נוירוכירורג, שהוסכם על הצדדים נוכח הערת בית המשפט שייטן חוות דעת
7 הגם שאינו נוירולוג, וד"ר אלכסנדר טייטלבראום – פסיכיאטר. ד"ר אלרן קבע לתובעת נכות
8 צמיתה בשיעור של 10% בגין נכות נוירולוגית אותה יש לייחס לתאונה, ואילו ד"ר
9 טייטלבראום קבע לתובעת נכות זמנית בשיעור של 5% מיום התאונה ועד ליום 18.6.2021,
10 ולאחר מכן נכות צמיתה בשיעור של 2.5% אותה יש לייחס לתאונה.

11 3. ביום 23.05.2022 התקיים דיון במעמד הצדדים, במסגרתו נחקרו התובעת, בעלה מר א"א,
12 והגברת יערה הלפרין נויבואר – מעסיקתה של התובעת בין השנים 2019-2022. בצד זאת,
13 וחרף העובדה כי היא חלוקה על הנכויות הרפואיות שנקבעו בידי מומחי בית המשפט
14 לתובעת, ויתרה הנתבעת על חקירה נגדית למומחים אלו ושמה את יהבה על ערעור חוות
15 הדעת מיניה וביה ועל קביעת מרכיב הנכות התפקודית.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 24113-05-19 ה"א נ' איילון חברה לביטוח

4. בית המשפט ינמק להלן בקצרה את פסק הדין על פי הסדר הקבוע בתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018. בתחילה יובא פירוט קצר של המחלוקות העובדתיות, וברצוף לכל מחלוקת – ממצאי בית המשפט באשר לעובדות, ולבסוף ההכרעה בשאלות המשפטיות ותמצית נימוקיה.

שיעור הנכות הרפואית הנוירולוגית

5. **על סלע המחלוקת** קביעת המומחה מטעם בית המשפט בעניין שיעור נכותה הנוירולוגית של התובעת.

6. **מעם ב"כ** התובעת נטען כי חוות דעתו של המומחה מבוססת ומוצקה, ונשענת הן על בדיקת EEG המלמדת על פגיעה נוירולוגית והן על חוות דעת מומחית בתחום הפסיכולוגיה ד"ר גל סלע, שקבעה גם היא לתובעת נכות צמיתה בשיעור של 10%. מעם ב"כ התובעת נטען כי הנתבעת ויתרה על האפשרות לחקור את המומחים, וכי לא הובאה כל ראיה הסותרת את קביעותיהם ומשכך ביקש כי בית המשפט יאמץ את עמדותיהם של המומחים כנכותה הרפואית של התובעת.

7. **ב"כ הנתבעת** טענה כי חוות דעתו של המומחה בטעות יסודה וכי "ברור שחור על גבי לבן" שאין לה כל יסוד, כך שלא היה כל צורך לחקור את המומחה על חוות דעתו כדי לסתור אותה. כן גרסה ב"כ הנתבעת כי המומחה בחוות דעתו צוטט מסמך רפואי שנוגע לתאונה אחרת שעברה התובעת בשנת 2007, וממנה הגיע למסקנה כי נפגעה בראשה בתאונה מושא התביעה – בעוד שבאף אחד מן המסמכים הרפואיים הראשוניים מן התאונה לא נמצאה פגיעת ראש או סימני חבלה בראש.

8. עוד הוסיפה ב"כ הנתבעת כי לא נמצא כל ממצא נוירולוגי למעט EEG חריג אשר קיים באופן סטטיסטי בקרב 6% מהאוכלוסיה, ובהתאם לחוות דעתה של ד"ר סלע אשר ציינה כי לא ניתן לדעת בוודאות כי ממצא חריג זה נובע מהתאונה לנוכח העדר EEG של התובעת קודם לתאונה, ביקשה לקבוע גם היא כי מדובר בממצא שאין לו קשר עם התאונה.

9. לשיטתה של ב"כ הנתבעת מסקנה ראייתית זו מתחזקת לנוכח ציוניה המרשימים של התובעת בשני התארים האקדמיים שלמדה, המלמדים לכשעצמם כי לנכות הקוגניטיבית החדשה לא הייתה השפעה על לימודיה של התובעת.

10. **ממצאי בית המשפט באשר לעובדות השנויות במחלוקת:**

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 24113-05-19 ה"א נ' איילון חברה לביטוח

1 בית המשפט מצא כי אין מקום להתערב בקביעת הנכות הרפואית שקבעה המומחה ד"ר אלרן
2 בחוות דעתו, ועל כך ביתר הרחבה:

3 א. בחוות דעתו ציין ד"ר אלרן:

4 "בתאריך 1.03.17 עברה תאונת דרכים כהולכת רגל. מנגנון התאונה לא היה ברור
5 לאשורו אך ניתן בבירור להגיד שנחבלה בכף רגלה הימנית, חבלה כהה בכתף שמאל,
6 פציעה קלה באפרכסת שמאלית ופצע שיוף בכתף שמאל"

7 בהקשר זה, נכונה טענת ב"כ הנתבעת, כי תיאורו של ד"ר אלרן את מנגנון התאונה אינו

8 מתאים לתיעוד הרפואי שבעקבותיה, ומתאים דווקא לתיאור התאונה הראשונה שעברה

9 התובעת בשנת 2007, אז נפגעה באוזן ובכתף שמאל – פגיעות שלא קיים להם תיעוד

10 בשנת 2017. בצד זאת, אין בשגיאה זו כדי להוביל לסטייה מחוות דעתו של המומחה,

11 המבוססת על הידע והמומחיות שלו כאיש מקצוע. משקלן של הבדיקות האובייקטיביות

12 גובר, כאשר מסתבר מומחה בית המשפט בדק את התובעת והפנה אותה לבדיקות

13 נוירולוגיות, בהם בדיקת EEG שהעלתה אף ממצא קוגניטיבי. בית המשפט חפץ לעודד

14 עריכת חוות דעת המשלבת בדיקות עזר והדמיות שתוצאתן ממצאים אובייקטיביים ככל

15 האפשר. משבא ממצא כזה לידי באדיבות המומחה – וודאי שיש לתת לו משקל

16 משמעותי – יחד עם פרשנותו המקצועית של המומחה לאותם האמצעים האובייקטיביים

17 ב. יש לקבוע כי טענת ב"כ הנתבעת שלא נמצא במסמכים הרפואיים שלאחר התאונה אזכור

18 לפגיעת ראש אינה מדויקת. כך, בדו"ח הרפואי של מד"א מיום התאונה נכתב כי:

19 "בהגיענו יושבה על הריצפה לדבריה כשהתחילה לחצות את מעבר החציה עלה עליה

20 רכב על כף רגל ימין ואינה זוכרת מה קרה". גם בדו"ח השחרור מחדר מיון בבית

21 החולים שערי צדק נכתב "הולכת רגל, רכב התנגש בה מצד ימין ועלה על הרגל. לא

22 זוכרת את האירוע טוב, מתלוננת על כאב ראש, כאב בכף רגל ימין, ועייפות כללית

23 בגוף. לא יודעת לגבי איבוד הכרה"; ובמסמך נוסף שנכתב יום לאחר התאונה נכתב

24 "עברה ת.ד. ב 1/03/2017 עם כנראה חבלת ראש ואובדן הכרה למספר שניות. אינה

25 זוכרת פרטים של האירוע". כל אלו, שנכתבו בסמוך לאירוע, מלמדים להבנתי כי הוכח

26 במידה הנדרשת לתובע במשפט אזרחי כי מנגנון הפגיעה של התובעת כלל אובדן הכרה

27 ופגיעת ראש – שתי תופעות אלו הניח ד"ר אלרן ביסוד חוות דעתו, אך ייחס אותן בטעות

28 למנגנון הפגיעה משנת 2007, ובנסיבות אלו יש לראות בטעותו של ד"ר אלרן כשגיאה

29 שאין בה כדי להשפיע על משקל חוות דעתו.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 24113-05-19 ה"א נ' איילון חברה לביטוח

- ג. אשר לשאלת הקשר הסיבתי ולנוכח הראיות שהוצגו ביחס למנגנון הפגיעה, אני מוצא
לנכון לקבוע כי התובעת עמדה בנטל ההוכחה ברמה של מאזן הסתברויות. גרסתה של
התובעת לפיה קשייה החלו לאחר התאונה בשנת 2017 עקבית ביותר, והיא הגרסה
המסתברת ביותר בנסיבות האירוע. ד"ר אלרן אף לא מצא לנכון לשייך חלק מאחוזי
הנכות של התובעת לתאונה בעבר, ד"ר אלרן טרח וציין במפורש כי אינו מתיימר להעריך
את חומרת נכותה כתוצאה מהפוסט הטראומה שחוותה, בשל תאונת הדרכים הקודמת.
קביעה זו מלמדת כי לנגד עיניו של ד"ר אלרן עמדה גם האפשרות לייחס חלק מנכותה
הנוירולוגית של התובעת לתאונה הקודמת, אך הוא בחר שלא לעשות כן.
- ד. הנתבעת בחרה להסכים חרף הערת בית המשפט כי חוו"ד נוירולוגית תינתן על ידי מי
שאינו מומחה בנוירולוגיה והיא שבחרה שלא לחקור את המומחה על חוות דעתו
ה"שעוררית" לשיטתה. התנהגות דיונית זו מותירה מקום מועט מאוד לטעון טענות
על מקצועיות חוות הדעת ובוודאי שלא ניתן לקבל את טענות הנתבעת באופן זה כאשר
היא אינה נותנת לד"ר אלרן הזדמנות לפרק את קושיותיה ולהשיב לה כהלכה.
11. **המסקנה היא כי יש לייחס לתובעת נכות נוירולוגית צמיתה בשיעור של 10% לפי סעיף**
32א(1)(ב) לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה), תשט"ז-1956
(להלן: "תקנות ביטוח לאומי").
- שיעור הנכות הרפואית הפסיכיאטרית
12. **על סלע המחלוקת קביעת מומחה בית המשפט בעניין שיעור נכותה הפסיכיאטרית של**
התובעת.
13. **לטענת ב"כ התובעת יש לאמץ את קביעתו של המומחה ככתבה וכלשוונה.**
14. **לטענת ב"כ הנתבעת מדובר בנכות מזערית אותה יש לייחס לאירועי עבר קודמים שעברה**
התובעת: התאונה משנת 2007; עברה המשפחתי עם בעיות פסיכיאטריות; פינויה במסוק
בטיול בנפאל והפלה שעברה. ב"כ הנתבעת הוסיפה כי בכל מקרה, התובעת אינה מטופלת
בתחום זה כיום, אינה נוטלת תרופות פסיכיאטריות כלשהן, והודתה בחקירתה בבית המשפט
כי ראתה דמות של מטפל פסיכולוגי לראשונה רק כשנתיים לאחר התאונה, בעוד בתקופה זו
היא בילתה בטיולים בהודו, נפאל ובולגריה, התחתנה, ולא נותר עליה כל רושם תפקודי של
ממש מן הנכות הפסיכיאטרית המזערית.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 24113-05-19 ה"א נ' איילון חברה לביטוח

15. ממצאי בית המשפט באשר לעובדות השנויות במחלוקת:

בית המשפט מצא כי משקל חוות דעתו של מומחה בית המשפט גבוה וגובר, וכי אין לקבל את טענות הנתבעת ביחס אליה, מסיבות אלו:

א. ד"ר טייטלבוים בדק את התובעת מספר פעמים בתקופה המתפרשת על פרק זמן ממושך. את חוות דעתו הסופית בדבר נכותה הצמיתה ערך ד"ר טייטלבוים על בסיס בדיקה פסיכיאטרית שערך לתובעת, וחומר רפואי שהוצג לו ממטפליה.

ב. בניגוד לטענת ב"כ הנתבעת, ד"ר טייטלבוים התייחס בחוות דעתו לאירועי העבר של התובעת והשפעתם על מצבה הבריאותי, וציין כי הוא ממליץ לקבוע לתובעת נכות צמיתה המצויה בקשר סיבתי עם התאונה - בשיעור של 2.5% - ולא 5% - בין היתר בשל אירועים אלו, כך שאת האחוז שנקבע מיוחס על ידו באופן בלעדי לתאונה.

ג. לעובדה כי התובעת עושה כמיטב יכולתה לחיות את חייה כאישה צעירה חיונית ופעילה, אין דבר וחצי דבר עם נכותה בתחום זה. אין צורך במומחיות רפואית של ממש כדי לדעת כי נכות פסיכיאטרית בשיעור של 2.5% ואפילו 5% אינה מונעת את היכולת לטייל, לצאת לחוץ לארץ, להתחתן או ללדת, חרף החותם שהיא עשויה להותיר על החיים והקושי היום יומי שמתלווה לה.

ד. גם כאן יש לזקוף לחובתה של הנתבעת – פעם נוספת – את העובדה כי בחרה שלא לחקור את ד"ר טייטלבוים על חוות דעתו, ולהעניק לו הזדמנות להשיב באופן סדור לטענותיה.

ה. בהינתן שיקולים אלה לא מצא בית המשפט כי הנתבעת ביססה הערכה אחרת של הנכות הרפואית.

16. המסקנה היא כי יש לייחס לתובעת נכות תפקודית פסיכיאטרית זמנית בשיעור של 5% לתקופה שמיום התאונה 1.03.2017 עד ליום 18.6.2021, וכן נכות צמיתה מיום זה והילך, בשיעור של 2.5% לפי סעיף 32א(1)(ב) לתקנות הביטוח הלאומי. סופו של יום יש לקבוע, כי שיעור הנכות הרפואית הצמיתה המשוקלל של התובעת עומד על סך של 12.25%.

שיעור הנכות התפקודית

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 24113-05-19 ה"א נ' איילון חברה לביטוח

17. על סלע המחלוקת שאלת נכותה התפקודית של התובעת.
18. לטענת ב"כ התובעת עומדת נכותה התפקודית על שיעור גבוה של 18%. השלכותיה התפקודיות הקשות של הנכות הרפואית באה לידי ביטוי בחוות דעתה של ד"ר סלע, שציינה כי בתחום הביצועי עומדת התובעת באחוזון 34 בלבד. ב"כ התובעת הפנה בהקשר זה גם לעדותה של הגב' יערה הלפרין, שם סיפרה זו כי התובעת סובלת מכאבי ראש, לוקח לה הרבה זמן לרשום יחסית לעובדים סוציאליים אחרים, היא סובלת מקשיי ריכוז ומבקשת להתחיל מאוחר יותר את היום שכן קשה לה לקום בבוקר. קשיים אלו עד כדי וויכוח בין הממונים על התובעת אם לפטר אותה ממקום עבודתה.
19. לטענת ב"כ הנתבעת, נכויותיה הרפואיות של התובעת נמוכות מאוד, ואינן מותירות כל חותם תפקודי. היא הוסיפה כי התובעת מתפקדת על הצד הטוב ביותר, ממשיכה לעבוד וללמוד תוך שהיא משיגה ציונים גבוהים, מטיילת כאמור ברחבי העולם ואף השביחה את שכרה באופן משמעותי.
20. ממצאי בית המשפט באשר לעובדות השנויות במחלוקת:
- בית המשפט מצא כי יש להצמיד את שיעור הנכות התפקודית של התובעת במקרה זה לשיעור הנכות הרפואית שנפסק לה, בהתאם לחזקה הראייתית המורה בהעדר ראיה אחרת - שקילות בין מושגים אלה.
- השפעה תפקודית של נכות מסוג זה על יכולת השתכרות מעבודה שאינה עבודת כפיים אינה נמדדת ביחס לטיולים חתונה ולידה. אלה הם אירועים קצרי מועד וחולפים, ואינם דומים כלל ליכולת ההתמדה והשקידה והסבלנות הנדרשת למי שמבצע עבודה יומיומית הדורשת יישום של הכשרה אקדמית ואשר עלולה להיפגע קלות מנכות קלה.
- הירידה בתפקודיה של התובעת והיא הירידה המתוארת בחוות דעתה של ד"ר סלע משקפת את שיעור הנכות הרפואית שנפסק לה, זאת בפרט לנוכח דבריה של ד"ר סלע כי התחום המילולי אשר מהווה נקודת חוזק בתפקודה, מאפשר לתובעת להשתמש במעקפים רבים ולהביא חלק מיכולותיה לידי ביטוי באופן מפצה בחלק מהתפקודים.
21. בית המשפט לא מצא מקום לסטות, כשיטת ב"כ הנתבעת, משיעור הנכות הרפואית כלפי מטה. לעובדה כי התובעת מטיילת וממשיכה לעבוד אין דבר עם הנכות התפקודית הנטענת, שמעכבת ומגבילה את יכולותיה הקוגניטיביות של התובעת כפי שהעידה גם הגב' יערה הלפרין. גם העובדה כי שכרה של התובעת עלה באופן משמעותי אינה מלמדת על העדר

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 24113-05-19 ה"א נ' איילון חברה לביטוח

מגבלות תפקודיות, שכן מדובר בעליה צפויה וברורה מאליה נוכח סיום לימודי התואר
והגדלת אחוז המשרה של התובעת. לא ניתן אפוא להסתמך על עלייה זו כדי לשלול את
השפעתה של הנכות הרפואית על תפקודי התובעת.
22. המסקנה היא כי יש להעמיד את שקלול נכותה התפקודית של התובעת על סך 12.25%.

בסיס השכר והפסד השתכרות לעתיד ולעבר

23. על סלע המחלוקת בסיס השכר של התובעת, וממנו יחושב הפסד השתכרותה לעתיד.
24. לטענת ב"כ התובעת, מאז סיימה התובעת את לימודיה עלה שכרה בהדרגה בקצב לינארי
בהתאם לצבירת ותק, כך שלאחר לימודיה השתכרה בסך של כ-8,600 ₪, וערב יציאתה
לחופשת לידה בשנת 2021 השתכרה 11,006 ₪. ב"כ התובעת הפנו לדו"ח הממונה על השכר
משנת 2019 שם עמד שכרם הממוצע של עובדים סוציאליים על 13,232 ₪, וגרסו כי לפי
זכותן העובדים הסוציאליים וטבלאות השכר היה שכרה של התובעת מאמיר עד לסך של
17,244 ₪ - והוא סכום שהתובעת לא תוכל להגיע אליו בשל הנכות. טענה זו נטענה בהסתמך
על חישובים אקטואריים שערך ד"ר תמיר לוי – לגביהם התקיימה הסכמה דיונית כי לא יוגשו
כחוות דעת מומחה אלא כחלק מהסיכומים. לנוכח האמור ביקש ב"כ התובעת לראות את
בסיס השכר כ-13,232 ₪ - השכר הממוצע כאמור לעובדים סוציאליים במשק, בתוספת
הפרשות לפנסיה בשיעור של 12.5%.

25. לטענת ב"כ הנתבעת אין מקום כלל להידרש להפסדי השתכרות של התובעת לעתיד, שכן לא
נגרם כל פגיעה בכושר השתכרותה ובתפקודה התעסוקתי. ב"כ הנתבעת הפנתה גם היא
לחוות דעת אקטוארית מטעמה מאת מר וליד דבור, לפיה שגה ד"ר הלוי כשהצמיד בחישוביו
את שכרה של התובעת לשכרן של עובדות סוציאליות בשירות המדינה, שכן אין כל הוכחה
לכך שהתובעת הייתה משתכרת בהתאם לשכר זה ולא במקומות אחרים כמו קופות חולים
ורשויות מקומיות, בהם השכר נמוך יותר. נוסף לכך הצביע מר דבור על העובדה כי ב"כ
התובעת והאקטואר מטעמו ערכו את חישוביהם בהתבסס על בסיס השכר ללא ניכוי מס, כך
שנדרש תחילה להוריד את מס ההכנסה מכל משכורת שתחושב לתובעת. ככל שייקבע
לתובעת פיצוי בגין אובדן כושר השתכרות לעתיד, נתבקש להורות כי זה יעמוד על סך של
9,500 ₪ נטו ולא מעבר לכך.

26. ממצאי בית המשפט באשר לעובדות השנויות במחלוקת:

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 24113-05-19 ה"א נ' איילון חברה לביטוח

- 1 בית המשפט השווה בין חישוביו של ד"ר לוי מטעם התובעת אל השתכרותה של התובעת
2 בפועל על פי ראיות שבכתב בשנים שבין 2019-2021. לפי עמדתו של ד"ר לוי עלה כי בסיס
3 השכר של התובעת (לפני מס) עומד בשנים אלו באופן הבא:
- 4 • בשנת 2019 על סך של 10,765 ₪
 - 5 • בשנת 2020 על 11,899 ₪
 - 6 • בשנת 2021 על 13,091 ₪
- 7 ברם, עיון בתלושי השכר שצירפה התובעת, מלמד על שכר ממוצע שונה באותם שנים:
- 8 • בשנת 2019 (החל מחודש יולי) על סך של 11,025 ₪
 - 9 • בשנת 2020 על סך של 11,611 ₪
 - 10 • בשנת 2021 (עד לחודש אוגוסט) על סך של 11,846 ₪
- 11 27. הנה כי כן נמצא כי בשנת 2019 עמד שכרה הממוצע של התובעת בשיעור גבוה מזה שחישב
12 לה ד"ר לוי, בשנת 2020 עמד על שיעור דומה לזה שעמד לה ד"ר לוי, ובשנת 2021 עמד על
13 שיעור נמוך יותר מזה שהעמיד לה ד"ר לוי. בהתאם לשיעור הנכות שנקבעה לתובעת
14 (12.25% משוקלל) יש להוסיף אחוז זה "מלמעלה" לשכר אותו השתכרה בפועל בשנת
15 2021, מתוך הנחה כי אילולא הפגיעה הייתה מגיעה לשכר זה. חישוב כאמור מוביל
16 להשתכרות ממוצעת של 13,297 ₪ - חישוב החורג אך במעט כלפי מעלה מזה שהציג ד"ר
17 לוי.
- 18 28. בנסיבות אלו, אני נכון לקבל את טענת ב"כ התובעת כי את שכר הבסיס ברוטו של התובעת
19 יש להעמיד על גובה השכר הממוצע לעובדים סוציאליים במשק, בסך 13,232 ₪.
- 20 29. לצד זאת יש לקבל את טענת ב"כ הנתבעת כי בהתאם להוראות סעיף 4(א)(2) לחוק פיצויים
21 לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה-1975, את הפיצוי בראש נזק זה יש לחשב לאחר ניכוי מס
22 הכנסה החל עליהם, ובלבד שהפחתה זו לא תעלה על 25% מן ההכנסה. לאחר ניכוי מס שולי
23 בשיעור של 20%, יש להעמיד בסיס השכר של התובעת על סך של 11,392 ₪.
- 24 30. את ההפסד החודשי של התובעת יש להעמיד על סך של 1,395.52 ₪ $(11,392 \times 12.25\%)$.
- 25 שורת חישוב:

$$1,395.52 \times 293.15 \times 1.125 = 460,224$$

26 (הפסד חודשי X מקדם היוון עד גיל 67 X מקדם פנסיה)

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 24113-05-19 ה"א נ' איילון חברה לביטוח

31. אשר להפסדי שכר לעבר, ב"כ התובעת לא טען בעניין זה בסיכומיו, ויש לראות בו כמי שחזר
בו מטיעונים לגבי הפסד זה. למעלה מן הצורך יצוין כי בצדק עשה כן ב"כ התובעת, שכן
עיון בתלושי המשכורת שקיבלה בתקופה זו מלמד שלא הוכח לה כל הפסד של ממש. את קו
פרשת המים בין העבר לעתיד יקבע בית המשפט כמקובל לתאריך הגשת תצהירי התובעת - 1
05-2022.

עזרת צד ג' לעבר ולעתיד

32. **על סלע המחלוקת עזרת צד ג' לה הזדקקה ותזדקק התובעת בעבר ובעתיד.**
33. **לטענת ב"כ התובעת,** בשל נכותה של התובעת מתקשה זו בשגרת יומה. התקשות זו באה לידי
ביטוי בקשיי התארגנות וניהול עצמי הזקוקים לה, דבר אשר יצריך סיוע הן בידי בעלי מקצוע
שונים והן בעתיד בטיפול ילדיה. בשל קשיים אלו יש להעמיד ראש נזק זה על סך 120,000
₪. נוסף לכך טען ב"כ התובעת כי יש לפסוק לה פיצוי בגין קשיי נידות, לאור קביעת
המומחים הרפואיים כי התובעת נמנעת מנסיעה ברכב למרחקים. התובעת נאלצת להשתמש
במוניות ולחלופין בעלה משמש לה כנהג ומסיע אותה לכל מקום. בהתאם לכך נדרש לפסוק
בראש נזק זה פיצוי נוסף בסך של שתי נסיעות הלוך-חזור במונית מדיי שבוע, בחישוב מוערך
של 200 ₪ לשבוע – כלומר 1,000 ₪ לחודש; ולאחר היוון בסך כולל של 315,000 ₪.

34. **לטענת ב"כ הנתבעת** אין לפסוק כל פיצוי בגין הקשיים בשגרת יומה של התובעת. התובעת
המשיכה בלימודיה האקדמיים לאחר התאונה, טיילה בעולם, ולא הביאה אף עד מטעמה
שילמד על העזרה שהיא נצרכת בחיי היום יום שלה בעקבות התאונה. אדרבה, עדות הבעל
מלמדת כי התובעת לא רק מטפלת בעצמה אלא גם בתינוק שנולד להם, דבר המלמד על
יכולותיה התפקודיות. למעשה, עד לידת בנה – לא נדרשה התובעת לעזרה ממשפחתה כלל
והיא גרה במרוחק מהם, כשרק לאחר הלידה עברו להתגורר בסמוך אל בני המשפחה כדי
שיסייעו עם התינוק.

35. אשר לטענות ביחס לניידות הבהירה ב"כ הנתבעת כי לתובעת לא היה רישיון נהיגה עוד קודם
לתאונה; מסמכיה הרפואיים של התובעת מלמדים כי היא נמנעה מלימודי הנהיגה עוד קודם
לתאונה מושא התביעה, בשל התאונה משנת 2007. בכך יש כדי לנתק את הקשר הסיבתי
הנטען בין אירוע התאונה הנוכחי לנזק הניידות הנטען של התובעת. גם בתקופה שלאחר
התאונה, טיילה התובעת בעולם, ונסעה בתחבורה ציבורית ואוטובוסים בחו"ל, כשגם

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 24113-05-19 ה"א נ' איילון חברה לביטוח

ללימודיה באריאל היא ממשיכה לנסוע בטרמפים מירושלים פעמיים בשבוע. לנוכח טיעונים
אלו הציע הנתבעת פיצוי גלובלי בסך 1,000 ₪ בגין מגבלות הניידות הנטענות.

36. ממצאי בית המשפט באשר לעובדות השנויות במחלוקת:

אשר למגבלות התובעת בחיי השגרה – עיון בתצהירו של א"א מלמד, כי זה לא הזכיר בדבריו כל
מגבלה תפקודית בחייה של אשתו התובעת למעט מגבלות הניידות ועייפות מנטלית ותפקודית
בבקררים. כל ראיות נוספות מטעמה של התובעת למגבלות תפקודיות בחיי השגרה שלה לא הוצגו.
בפרט לא פורטו כלל נסיבות הנוגעות לקשייה התפקודיים לאחר לידת בנם אשר הצריכו את סיוע
המשפחה באופן החורג מן הרגיל – חרף העובדה כי טענות אלו תופסות נפח של ממש בטענות
ב"כ התובעת הרי בית המשפט לא מצא להם די תימוכין ראייתיים בעדויות במסמכים או
בהתרשמות ישירה. אשר לעייפות המנטלית ממנה סובלת התובעת, הרי שזה כבר נלקח בחשבון
בגדר אובדן כושר ההשתכרות העתידית שנקבע לה בהתאם לאחוז הנכות התפקודית. ראיות של
ממש להוצאות נוספות בראש נזק של עזרה וניידות בגין נכויות אלה – לא היה די בהן כדי להרים
את נטל הראיה המוטל על צד תובע במשפט אזרחי.

37. אשר למגבלות הניידות – בית המשפט מצא כי בהתאם לדיווח הרפואי של התובעת, לא
ניתן לקבוע כי הימנעותה מנהיגה נובעת מן התאונה שנידונה בפניי. בחינה של ראיות
הצדדים במאזן הסתברויות מלמדת כי התובעת נמנעה מנהיגה עוד קודם לכן (כך לפי חוות
הדעת הפסיכולוגית שקיבלה התובעת ביום 12.11.2020), המשיכה לנסוע באופן רציף
בתחבורה ציבורית ובטרמפים גם לאחר התאונה, והיא ובעלה מחזיקים ברשותם שני רכבים
– אחד מהם עבירו ואחד עבודה. בנסיבות אלו, לא ניתן לקבל את הטענה כי בעלה משמש
לה כנהג ומסיע אותה לכל מקום. התובעת העידה בפניי כי היא נוסעת ברכבת קלה, וכי היא
מצליחה לנסוע קרוב לבית – ככל שהיא מצליחה "להכריח את עצמה" לנוכח האמור אני
קובע כי את מגבלותיה החלקיות של התובעת אין לייחס לתאונה שבפניי ובפרט שתאונה זו
אינה תולדה של נהיגה ובעיקר בהתחשב עם טיבן ושיעורן הנמוך של הנכויות. בהקשר זה
יצוין גם כי מגבלות הניידות של התובעת הקשורות לעבודתה – עליהם פירטה בתצהירה –
מגלמות את הפיצוי שניתן לה במסגרת אובדן כושר ההשתכרות לעתיד והנכות הרפואית
שנקבעה לה, ומשכך מתן פיצוי בגינם יהווה כפל פיצוי.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 19-05-24113 ה"א נ' איילון חברה לביטוח

38. המסקנה היא כי יש לפסוק לתובעת פיצוי גלובלי בראש נזק זה בסך של 1,000 ₪ בלבד
לתקופת ההחלמה - כהצעת ב"כ הנתבעת.

3

4

5

הוצאות טיפולים רפואיים לעבר ולעתיד

39. על סלע המחלוקת, הוצאותיה של התובעת בגין טיפול רפואי נפשי לעבר ולעתיד.

40. לטענת ב"כ הנתבעת, נזקקה התובעת לטיפולים נפשיים קבועים על מנת לייצב את מצבה

וכדי למנוע החמרה בנכותה. בשנת 2021 ולאחר ניסיונות רבים, מצאה התובעת מטפלת עימה

היא נפגשת בתדירות של שלושה מפגשים חודשיים. ב"כ התובעת צירף לתיק המוצגים

קבלות אודות הטיפולים בסך 6,420 ₪, כשבנוסף לכך הוציאה התובעת מכיסה סכומי כסף

ניכרים בגין יעוצים רפואיים, תרופות והוצאות נלוות, אשר גם ביחס אליהם צורפו מספר

קבלות. לנוכח האמור נתבקש לפסוק לתובעת פיצוי גלובלי לעבר בסכום של 20,000 ₪.

41. אשר לטיפולים לעתיד נטען כי בשל המעבר במגורי התובעת מירושלים לאשקלון, עלתה

העלות מ-280 ₪ ל-400 ₪ לטיפול. בהתאם לכך נדרש לפצות את התובעת עבור 3 טיפולים

מדיי חודש למשך 15 השנים הבאות, בסך של 180,000 ₪ לאחר היוון.

42. לטענת ב"כ הנתבעת מדובר בתאונה קלה שלא מחייבת כל טיפול. התובעת גם זכאית לקבל

שיפוי או סבסוד עבור הוצאותיה הרפואיות והטיפולים מקופת החולים בה היא חברה, כך

שככל והיא לא פנתה לקופת החולים כדי לממן את טיפוליה – אין לה להלין אלא על עצמה.

ב"כ הנתבעת טענה כי הקבלות שצורפו עומדות על סך של 3,000 ₪ בלבד ומשכך, אין

לפסוק לה סכום גבוה מכך בגין הוצאות רפואיות לעבר ולעתיד.

43. ממצאי בית המשפט באשר לעובדות השנויות במחלוקת:

אשר להוצאות הטיפול לעבר, מדובר בנזק מיוחד אותו יש להוכיח בנתונים מדויקים (ע"א 355/80

אניסמוב בע"מ נ' מלון טירת בת שבע בע"מ פ"ד ל"ה (2) 800, 809 (1981)). בהתאם לכך יש

לפצות את התובעת בראש נזק זה בסכום של 7,055 ₪ עבור הוצאות הטיפולים שהוכחו והוצגו

לבית המשפט.

אשר להוצאות טיפולים לעתיד, בית המשפט מצא כי האסמכתאות הרפואיות שצורפו מלמדות

על טיפולים רפואיים שנערכו עד ליום 15.09.2021, אך כי לא הוגשו אסמכתאות רפואיות נוספות

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 24113-05-19 ה"א נ' איילון חברה לביטוח

לאחר מכן – חרף העובדה כי רק ביום 1.05.2022 – כ-8 חודשים לאחר מכן – הוגשו ראיות התובעת. תיקון לפגם זה לא נמצא גם בסיכומים מיום 2.10.2022. היעדרם של מסמכים אלו אינו מלמד רק על חסרונם לשם פיצוי הוצאות טיפול לעבר ויש בו גם כדי להשפיע על הוצאות הטיפול לעתיד שכן יש להניח כי טיפולים שלא הוצגו להם אסמכתאות לא הוכחו במידת המהימנות המספקת. נוכח האמור לא ניתן לקבוע כי התובעת המשיכה בטיפולים הרפואיים או הפסיכולוגיים. לא די שלא נמצאה ראייה בחוות הדעת על הצורך בטיפולי המשך על מנת להיטיב את הנזק או לשמר אותו בעוצמתו הקיימת – התובעת גם לא הציגה כל תוכנית טיפולית ברורה מצד המטפלת. בהקשר זה יש לציין גם כי אין המדובר במטפלת מוסמכת הרשומה במרשם המקצועות הרפואיים, אלא בטיפול רגשי בשיטת "ארויגו", שיטה אשר נוגעת בעיקרה לתרפיה בטנית. עם זאת הפסיכיאטר מציין במפורש כי אותו טיפול רגשי עשה את המצופה ממנו בהפחתת הנכות הזמנית עד לשיעור שנקבע לנכות צמיתה. לעניין העתיד, מלבד הצהרה כי היא מתכננת להיפגש עם המטפלת 3 פעמים בשבוע במשך 15 השנים הבאות, אין כל ראיה רפואית על נחיצות הטיפול בעתיד. משכך, טענה זו, הנטענת בסמוך לנכות הרפואית הנמוכה שנקבעה לתובעת בגין התאונה בשיעור של 2.5%, אינה מצדיקה מתן פיצוי בגין ראש נזק זה לעתיד.

44. משכך המסקנה היא כי יש לפסוק לתובעת פיצוי כספי בהוצאות טיפול לעבר בסך 7,055 ₪. אין לפסוק פיצוי כספי בגין טיפולים רפואיים לעתיד.

נזק בלתי ממוני

45. על סלע המחלוקת, דרישת התובעת לקבלת פיצוי בגין כאב וסבל.
46. לטענת ב"כ התובעת, לאור נכותה הרפואית של התובעת ויום האשפוז יש לפצותה על פי תקנות הפלת"ד בסך של 25,125 ₪.
47. לטענת ב"כ הנתבעת יש להעמיד את נכותה הרפואית של התובעת בשיעור משוקלל של 6.75% וללא אשפוז, ומשכך יש לפצות בראש נזק זה בסך של 10,000 ₪ בלבד.
48. ממצאי בית המשפט באשר לעובדות השנויות במחלוקת:
לאור העמדת נכותה הרפואית של התובעת על סך משוקלל של 12.25%, ובהתחשב בכך כי התובעת שהתה בחדר מיון יום אחד בלבד, יש להעמיד ראש נזק זה על סך של 24,898 ₪.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 24113-05-19 ה"א נ' איילון חברה לביטוח

תוצאות והוצאות

סיכום

• אובדן כושר השתכרות לעתיד + פנסיה – 460,224 ₪

• עזרת צד ג' – 1,000 ₪

• הוצאות טיפול רפואי לעבר ולעתיד – 7,055 ₪

• נזק בלתי ממוני – 24,898 ₪

בסך הכל יעמוד הפיצוי על סך של 493,177 ₪.

בהתאם לכללי לשכת עורכי הדין (תעריף מקסימלי לשכר טרחה בטיפול בתביעות לפי חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים), תשל"ז-1977, יעמוד שכר הטרחה על 13% מהסכום שנפסק בתוספת מע"מ.

הנתבעת תישא בהוצאות אגרה ומומחים על פי קבלות.

כל הסכומים ישולמו בתוך 90 יום ולאחר מכן יישאו הפרשי ריבית והצמדה כחוק עד ליום התשלום בפועל.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי – במועדים הקבועים בתקנות .

ניתן היום, ט"ו טבת תשפ"ג, 08 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.

אמיר דהאן, שופט, סגן הנשיא